

РЕШЕНИЕ
№ 479
гр.Перник, 20 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и пети октомври през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева адм. дело № 1043 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/, във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В.Д.В.,*** против Отказ рег. № 445 от 05.09.2013г. на Началника на Първо Районно Управление Полиция-Перник, с което му е отказано издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен тъй като е постановен при съществени нарушения на административно производствените правила и е в противоречие с материално-правните разпоредби. Несъответства и на целта на закона. Иска се отмяната му и връщане на преписката за ново произнасяне по заявление с вх. № 4878 от 06.08.2013г.. В съдебно заседание пълномощника на жалбоподателя пледира за отмяна на атакувания акт и за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Началника на Първо Районно Управление Полиция-Перник, чрез процесуалния си пълномощник изразява становище за неоснователност на жалбата. По същество пледира за отхвърлянето ѝ като неоснователна и за присъждане на юрисконсулско възнаграждение. Развива доводите си за отхвърляне на жалбата в писмени бележки.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима. Жалбоподателят е лице с правен интерес от оспорването. Отказът на началника на Първо РУП-Перник е индивидуален административен акт с неблагоприятен за адресата характер, т.к. съдържа отказ за удовлетворяване на искането да получи заявено разрешение. Отказът в този вид по смисъла на изричната законова регламентация на чл. 83, ал. 6 от ЗОБВВПИ подлежи на съдебно оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 83, ал. 6 от ЗОБВВПИ пред родово и местно компетентния съд, съгласно чл. 132 и чл. 133, ал.1 от АПК, поради което като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество.

От фактическа страна се установява следното:

Производството пред административния орган е започнало по Искане с вх. № 4778/06.08.2013г. подадено от В.Д.В.*** с което е поискал да му бъде продължен срока на издадените разрешителни за носене и съхранение на пистолет „Зиг Зауер SP2022”, кал. 9 x 19, № SP0102700. В заявлението е посочена причина, поради която е поискано

издаването на посочените разрешения, а именно “оръжието ми е необходимо за спортни цели като член на спортен клуб “Калоян-ИВ”. Към искането са представени задължителните за редовността на заявлението документи, както и други допълнителни документи. По така подаденото искане, началникът на РУП-Перник е постановил извършване на проверка в следствие, на което постановил отказ с рег. № 445/05.09.2013г. да бъдат издадени поисканите разрешения. Изложените мотиви довели до постановяването на отказа са, че заявителят не е обосновал по категоричен начин необходимостта от притежание на лично огнестрелно оръжие за спортни цели. Отказът е съобщен лично на адресата му на 05.09.2013г., който в законоустановения 14-дневен срок го е оспорил пред съда.

Горната фактическа обстановка се възприема от представената и приета административна преписка, както и от представените с жалбата писмени доказателства и ангажираните такива в хода на съдебното производство.

Въз основа на тези факти, от правна страна съдът прави следните изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В случая се иска подновяване на разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие в срока по чл. 87 от ЗОБВВПИ. Компетентен да издаде исканото разрешително или мотивирано да откаже издаването съгласно чл. 50, ал. 3, респ. чл. 83, ал. 1 от ЗОБВВПИ е директора на ГДНП на МВР, съответно началника на РУ на МВР по постоянен адрес на физическото лице. Оспореният акт е постановен от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и по този въпрос между страните липсва формиран спор. Акта е в писмена форма и има необходимото съдържание, посочено в чл. 59 от АПК. Издаден е в условията на оперативна самостоятелност и при преценка на всички факти и обстоятелства от значение за случая. При издаването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и административното производство е проведено при липсата на съществени такива. С оглед на изложеното не се установяват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Общите положения за придобиване, съхранение, носене и употреба на взривни вещества, оръжия и боеприпаси са разписани в чл. 50 и сл. от ЗОБВВПИ. Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на отказ с рег. № 445 от 05.09.2013г. на началника на Първо РУ”Полиция” към ОД на МВР-Перник, с което на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие за спортни цели е отказано издаването на разрешение за носене и съхранение на пистолет „Зиг Зауер SP2022”, кал. 9 x 19, № SP0102700. Според разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешение не се издава на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекционирание, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

В случая в заявлението е посочено, че оръжието е необходимо за спортни цели. По отношение на снабдяване с огнестрелно оръжие в хипотезата на чл. 6, ал. 3, т. 3 от ЗОБВВПИ за спортни цели в законодателството ни е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение за придобиване, законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на исканото разрешително за

притежание на огнестрелно оръжие. От представената по делото административна преписка и от ангажираните от жалбоподателя доказателства-удостоверение за актуално състояние на Спортен клуб "Калоян-ИВ", както и от извадка от страницата на Министерство на младежта и спорта се установява, а и не се оспорва от ответника по жалбата, че Спортен клуб "Калоян-Ив" е регистриран в публичния национален регистър на спортните клубове и същият има статут на спортна организация по смисъла на чл. 10, ал. 2 от Закона за физическото възпитание и спорта. Тези доказателства се ценят и от тях се приема, че в действителност съществува такъв спортен клуб. Единствено релевантни за казуса са удостоверение № 09-100 от 25.07.2013г. подписано от управителя на Спортен клуб "Калоян-ИВ" и членска карта, от които се установява, че жалбоподателя е член на стрелковия клуб от 05.06.2010г.. Обстоятелството, че е член на този клуб от 05.06.2010г. не обосновава по никакъв начин искането му за притежание на лично оръжие за спортни цели. С представянето на документа по чл. 77, ал. 1 от закона той е изпълнил законово изискване откъм редовност и пълнота на заявлението му, но не е налице основателната причина, поради което му е необходимо точно това оръжие. При положение, че спортния клуб предоставя на място спортни оръжия от една страна и от друга, че лицето не е част от спортния отбор на клуба се налага убеждението, че липсва основателна причина за придобиването на огнестрелно оръжие за спортни цели.

Независимо за служебни или за граждански цели е поискано придобиването на огнестрелно оръжие е необходимо съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, приложима към спорното правоотношение, заявителя да обоснове и докаже основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение разрешения за придобиване, респ. съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. Анализът на този текст от закона налага извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване, респ. съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнен извод, че е налице основателна причина за притежание на оръжие, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Наличието ѝ е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването, а в последствие и притежанието на огнестрелно оръжие и боеприпаси.

Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая включва освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които цитираната разпоредба изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието на основателна причина, свързана с необходимост от притежание на оръжие. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите за издаване на разрешение законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от придобиване, респ. за продължаване срока на издадено разрешително за носене на огнестрелно оръжие.

Според направеното от жалбоподателя искане, оръжието му е необходимо за спортни цели. Така изложените съображения обаче не оборват изводите на административния орган за липсата на основателна причина, обуславяща издаването на заявления от В. *** акт.

На следващо място, обосновка за основателността на направеното искане за издаване на разрешение за придобиване на оръжие не беше направено и в рамките на настоящото съдебно производство. След като се оспорва отказ доказателствената тежест е на страната на оспорващия, които не ангажира годни доказателства в тази връзка въпреки указанията на съда. Следователно, при липсата на обстоятелства, обуславящи издаването на заявления от жалбоподателя административен акт, постановеният отказ е направен в съответствие с материалния закон. Издадения акт е и в съответствие с целта на закона. В крайна сметка носенето на оръжие не е субективно право на желаещия, а следва по недвусмислен и категоричен начин да се обоснове и докаже необходимост от притежанието му.

Не се споделят изложените в жалбата доводи, че административния орган е следвало да приложи разпоредбата на чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ. Тази законова разпоредба е длъжен да приложи органа, в случай, че констатира непълноти и/или несъответствия на представените от страната документи с изискванията на този закон, а такава констатация не е направил. Законодателят възлага в тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, да обоснове - да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от осъществяване на дейността. Административният орган не е задължен да издирва обстоятелствата, установяващи потенциалната необходимост за заявителя от носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. Пълномощника на жалбоподателя се позовава на решение № 164 от 22.07.2013г. на Кюстендилски административен съд, постановено по АД № 389/2012г. и на решение № 99 от 12.03.2012г. на Административен съд Пазарджик, постановено по АД № 976/2012г. и двете оставени в сила от състави на ВАС. След запознаване с постановените актове следва да се отбележи, че по тези две дела искането, с което са сезирани административните органи, установената по тях фактическа обстановка и изложените правни изводи на различните съдебни състави са неотнормими към настоящето производство. По първото дело едва в хода на съдебното производство са представени доказателства за членуване в стрелкови клуб, за което обстоятелство няма подадено заявление за произнасяне от страна на компетентния орган. По второто дело жалбоподателят не е посочил в заявлението си причината, поради която е поискал да му бъдат разрешени дейности с притежаваното от него огнестрелно оръжие.

С оглед на изложеното настоящия състав приема, акта е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, при отсъствието на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и без противоречие с материалноправни разпоредби, както и е в съответствие с целта на закона. Атаквания отказ се явява правилен и законосъобразен, поради което оспорването следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на ответника по жалбата за присъждане на сторените от него разноски, поради което жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати 150лева юрисконсулско възнаграждение, съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 8, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В.Д.В.,*** против Отказ рег. № 445 от 05.09.2013г. на Началника на Първо Районно Управление Полиция-Перник, с което му е отказано издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА В.Д.В.,*** за заплати разноски в размер на 150лева на Първо РУ"Полиция"-Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: /п/